

Medlem sagde, Forslag til en militair Grundlov, det er der slet ikke Tale om; nei, der er her kun Tale om en ganske almindelig Hærlov, som ikke er nogen Grundlov, men en Lov, som kan forandres, naar det skal være. Hvad der derimod er Spørgsmaal om, er, hvad der er nyttigt, hvad der er rigtigt, dersom vi skulle have en virkelig dygtig og kraftig Hær. Er det da nyttigt, at vi eengang om Aaret drøfte, hvorledes Hæren skal være, om ikke i dens Almindelighed, saa dog i en heel Deel af dens Enkeltheder; eller er det nyttigt, at vi eengang hvert 5te Aar drøfte, hvorledes den skal være, og da faae en ordentlig Debat frem derom, en Debat, der ikke berører enkelte Punkter, men det samlede Forhold, og hvor der ikke foreligger os mere eller mindre ubarbejdede Planer fra Forskjellige, men et Forslag, der har gjennegeaaet en alvorlig Skjærsild af Prøvelse baade fra Ministeriets Side og efter Ministeriets Foranstaltning af de forskjellige Autoriteter, som Ministeriet kan raadspøge sig med? Er det godt, naar man først er kommen til Enighed om, hvorledes Hæren bør være indrettet, da at udsætte det, man engang er bleven enig om, fordi Forandringer der kunne finde Steb aarviis under Behandlingen af Finantsloven, Forandringer, som dog de Fleste af ærede Medlemmer ikke kunne have Tid til at sætte sig ind i saaledes, at de kunne danne sig en begrundet Mening derom, eller er det bedst at blive enig nu og see at faae en virkelig grundet Overbevisning om, hvorledes dette Forhold bør være ordnet, og saa sige: Lad det nu staae i nogle Aar saaledes? Seg paastaar, at det Sidste er det Rigtige. Naar det ærede Medlem har henviist til, om det har viist sig skadeligt, at man igjennem Finantsloven kunde gjøre Forandringer, saa siger jeg: Ja, det har viist sig skadeligt, og til Exempel derpaa skal jeg anføre, at der i en Række af Aar ikke har været holdt nogen Exerceertid. Der har i de 10 af de sidste 15 Aar ikke været holdt nogen Exerceertid, fordi de forskjellige Krigsministre i denne Tid ikke have havt Tid for Bigtigheden deraf; de have altsaa enten ikke foreslaaet det for Rigsdagen, eller fundet sig i — dette er ogsaa sleet —, at man har strøget Exerceertiden for det næste Aar.

Og nu siger jeg, efter derom at have hørt meget erfarne Mænds Mening, at det har været til største Skade for Infanteriet, at Exerceertiden er sprungen over. Men selv uden dette siger jeg: De Herrer, som sidde her, have næsten alle, enten i Rigsraadet eller i Rigsdagen, været Vidne til de Forhandlinger, der maatte været imellem Krigsministeren og Rigsdagen, f. Ex. om Tjenestetiden, og jeg troer, at de Herrer ville have seet, at vi have havt 3 til 4 Planer fremme. En blev vedtagen til 2den Behandling og en til 3die Behandling ifjor, og en, i alt Fald modificeret efter Udvalgets Forslag, ved 3die Behandling iaar, og saaledes kan det gaae fra det ene Aar til det andet med vejlende Krigsministre og vejlende Rigsdage; det ene Aar faaer Hæren en og det andet Aar en anden Uddannelse. Troe de Herrer, at dette vil hidrage til at gjøre Hæren fast, stærk og god? Nei, det eneste Rigtige er, at vi blive enige om paa nogen Tid at vedtage en Norm og sag lade den gjælde, indtil vi efter den Tids Forløb kunne faae de Bæer satte igjennem, som vi da maatte ansee for hensigtsmæssige. — Det ærede Medlem omtalte som et Fortrin ved det Forslag, han har fremsat, at det tilbeiebringer en inderlig Forbindelse imellem Befolkningen og Hæren igjennem Standquarteer. Dette er en Tanke, som jeg paa ingen Maade vil underkende, det er en meget vigtig Fordeel, at der er en rigtig Forbindelse imellem Befolkningen og Hærens og Hærens og Hærens igjennem Standquarteer. Jeg vil kun tillade mig at gjøre opmærksom paa, at accurat det Samme opnaaes igjennem Regjeringens Forslag.

Dernæst har det ærede Medlem udførligt udført den Tanke, at det vil overstige Landets Kræfter at vedtage denne Hærplan. Dette Punkt, mine Herrer, have vi tidligere havt for ved første Behandling og udførligt drøftet. Jeg vil kun tillade mig at sige her ved denne Leilighed, at, naar det ærede Mindretal i sin Betænkning har sat en Sum, som det meente, det ikke vilde kunne overskride, nemlig 4 Millioner, saa har det ærede Mindretal for det Første ikke tilstrækkeligt motiveret dette Forslag. Det eneste Motiv, det har angivet, er det, at det er den Sum, der blev bevilget ved den toaarige Finantsbevilling, vi vedtog i Rigsraadet,